

ادارات دولتي و دستگاہ حکومتی از کرزي تا احمدزي

«چور و چياول ، رشوت و فساد و وحشت و بربريت ... بامستندات جديد»

بخش اول (استاد صباح)

وطندار از برایت گریه کردم
برای درد هایت گریه کردم
ز ظلم و خودسریهای این و آن
شنیدم تا نوایت گریه کردم .

با اندوه زیاد تطبیق قانون ، حاکمیت ملی ، تحقق دموکراسی ، آزادی و عدالت اجتماعی ، قاچاق ، تولید و عرضه مواد مخدر ، اداره مردم سالاری ، جلوگیری از جرم و جنایت از قبیل (رشوت ، دزدی ، مردم آزاری ، زورگویی ، فشار اجتماعی ، تصرف دارای عامه ، خرید و فروش املاک دولتی ، خود سري ...) به اوج خود رسید و بر عکس طی این مدت فقط و فقط فشار ، زورگویی ، حق تلفی ، تحقیر و توهین به مردم بی دفاع و روشنفکران ستم دیده چه در داخل و چه در خارج روا داشته شده است و به شکل از اشکال دسیسه ها و نیرنگ های گوناگون بکار گرفته شد تا جلوحقایق گویی و حقیقت نویسی روشنفکران وسیله تفنگداران در داخل و نمایندگان رسمی و غیر رسمی آنان در بیرون گرفته شود .

بعد از قضیه کابل بانک ، دومین جفاکار در حق ملت و وزارت معادن است که میلیاردها دلار از پول مردم را حیف و میل کرده است . نفت آمو دریا با یک شرکت چینیایی قرارداد شده و این شرکت تعهد سپرده که بیش از ۴ میلیارد دلار در داخل افغانستان

سرمایه گذاری می کند که در این صورت ۴ هزار شغل ایجاد می شد؛ اما بر اثر بی توجهی وزارت معادن، شرکت یاد شده خلاف قرارداد به ۵۰۰ هزار دلار اکتفا کرده است .

نمک اندخوی فی تن ۱۲۰ افغانی قرارداد شده، اما کسی حاضر است که فی تن به ۶۰۰ افغانی این معدن را قرار داد کند؛ معدن طلا در مساحت ۵۰۰ متر مربع قرارداد شده؛ اما شرکت استخراج کننده ۴ هزار متر مربع زمین را کاوش کرده و طلایش را استخراج می کند. اداره نورم و استندرد نیز با یک شرکت پاکستانی قرارداد دارد که از واردات هرتن مواد نفتی ۵ دالر می گیرد؛ اما خود حاضر استم که واردات فی تن مواد نفتی را به ۵۰ دالر قرارداد کند.

شرکت پاکستانی، روزانه ۲ تا ۳ صد هزار دالر سود این قرارداد را از افغانستان خارج می کند . تمام معادن در اختیار زورمندان است و حکومت به ویژه وزارت معادن هیچ چیزی گفته نمی تواند. بیش از این؛ رییس جمهور اشرف غنی گفته بود که با زورمندان برخورد جدی و قانونی خواهد کرد.

همچنان دیده بان شفافیت میگوید استخراج معدن طلاء قره زغن در ولسوالی دوشی ولایت بغلان به صورت غیر قانونی جریان دارد. شرکت منابع طبیعی افغان کرسنال شرکت است که ادارهء دیده بان شفافیت آن را متهم به استخراج غیر قانونی ذخایر طلا از معدن قره زغن ولایت بغلان می کند. اعضای این اداره می گویند، بر اساس قرارداد شرکت منابع طبیعی افغان کرسنال مکلف بود تا پروسهء اکتشاف این معدن را تعقیب کند، اما این شرکت از سه سال به اینسو خلاف مواد قرارداد، وارد مرحلهء استخراج شده است.

بر اساس سروی آنان این کار باعث از دست دادن منابع و عایدات گردیده است: این شرکت فعالیت ها و استخراج غیر قانونی را در ساحه انجام داده که باعث از دست دادن منابع و عایدات برای حکومت شده، برخلاف قرارداد که با وزارت معادن داشته، به جای اکتشاف به مرحلهء استخراج هم رفته و به شکل غیر قانونی معدن را استخراج کرده است. هشتاد درصد باشندگان اطراف این معدن در فقر زندگی می کنند که باید بر طبق قرارداد در پروسهء اکتشاف این معدن به کار استخدام می شدند، اما این شرکت کارمندان خارجی را در این معدن به کار گماشته است.

امنیت ساحهء معدن از سوی محافظین این شرکت محدود ساخته شده است که داخل شدن به معدن و نظارت از آن را محدود ساخته است. ساحهء معدن طلاء قره زغن که در ولسوالی دوشی ولایت بغلان موقعیت دارد، متشکل از چهار کلستر طلا بوده که استخراج آن در طول دوالی سه دهه صورت گرفته است.

کمپنی افغان کرسنال نیچرل ریسورس، فعالیت های خود را به تاریخ ۱۳ اکتوبر سال ۲۰۱۰ میلادی، به رهبری سید سعادت منصور نادری، آغاز کرده است. قرارداد استخراج طلای بغلان، میان وزارت معادن و پترولیم و کمپنی افغان کرسنال نیچرل ریسورس، به تاریخ ۲۰ جدی سال ۱۳۸۹ هجری، به ارزش ۵۰ میلیون دالر امضا شد.

اختلاس های میلیونی در بنادر و گمرکات کشور

وطندارم مرا کردي پریشان
غمهاي تونموده تید وپاشان
بیادتو شب وروز غصه خوردم
شده ام رنجور و سردرگریان .

روزنامه «نیویارک تایمز» به تاریخ ۱۱ نوامبر ۲۰۱۴ در گزارشی از فساد گسترده در بنادر افغانستان پرده برداشت . بر اساس این گزارش «با تخمین بسیار محافظه کارانه»، سالانه ۵۰۰ میلیون دالر در گمرکات به تاراج می رود و از نتایج «بازرس ویژه امریکا برای بازسازی افغانستان (سیگار)» نقل می شود که «افغانستان نیمی از عواید گمرکی اش را در اثر فساد از دست می دهد» و دولت نیز از این غارت سرمایه ملی به خوبی آگاه است و اسناد کافی هم در اختیار دارد؛ ولی آن را از دید ملت مخفی ساخته است . یکی از احزاب سیاسی ادعا می کند که به اسناد معتبر «اداره عالی مبارزه با فساد اداری» و چندین نهاد دیگر دست یافته است که از جزئیات چپاول ده ها میلیون دالری در گمرک های تحت مدیریت عمرز اخیلوال؛ سرپرست وزارت مالیه پرده برمی دارد.

روزنامه «نیویارک تایمز» به تاریخ ۱۱ نوامبر ۲۰۱۴ در گزارشی از فساد گسترده در بنادر افغانستان پرده برداشت . بر اساس این گزارش «با تخمین بسیار محافظه کارانه»، سالانه ۵۰۰ میلیون دالر در گمرکات به تاراج می رود و از نتایج «بازرس ویژه امریکا برای بازسازی افغانستان (سیگار)» نقل می شود که «افغانستان نیمی از عواید گمرکی اش را در اثر فساد از دست می دهد» و دولت نیز از این غارت سرمایه ملی به خوبی آگاه است و اسناد کافی هم در اختیار دارد؛ ولی آن را از دید ملت مخفی ساخته است . یکی از احزاب سیاسی ادعا می کند که به اسناد معتبر «اداره عالی مبارزه با فساد اداری» و چندین نهاد دیگر دست یافته است که از جزئیات چپاول ده ها میلیون دالری در گمرک های تحت مدیریت عمرز اخیلوال؛ سرپرست وزارت مالیه پرده برمی دارد.

کارشناسان می گویند که انتشار این گزارش تکان دهنده، یک زلزله قدرتمند دیگر در لایه های فاسد نهادهای اقتصادی است و حکومت به رهبری اشرف غنی را که و انمود می کند به جنگ با فساد مالی و اداری برخاسته است به چالشی تازه و

بزرگ فرامی خواند . با آغاز کار اشرف غنی به عنوان رییس جمهور ، او در نخستین روزهای کار اقدام به برخی جابه‌جایی‌ها در حکومت کرد از جمله در نخستین روزها عمر زاخیلوال؛ وزیر مالیه حکومت کرزی را به عنوان مشاور اقتصادی خود به کار گماشت. زاخیلوال یکی از مهره‌های کلیدی در حکومت کرزی بود؛ کسی که در عین حال، گفته می‌شود از متحدان نزدیک رییس جمهور اشرف غنی نیز است؛ اما این مسایل سبب نمی‌شود که اتهامات گسترده مطرح شده در زمینه دست داشتن وی در فساد وسیع مالی در حکومت فاسد کرزی، نادیده گرفته شود.

اخیرا یکی از مسئولان پیشین کابل بانک و از متهمان ردیف اول پرونده فساد مالی این بانک نیز در جلسه محاکمه متهمان این دوسیه، از زاخیلوال به عنوان یکی از مسئولان تاراج پول های این بانک نام برد.

اظهاراتی که با واکنش تند زاخیلوال مواجه شد؛ البته نه در جلسه دادگاه؛ بلکه در یک نشست خبری یکطرفه. البته این تنها اتهام وزیر مالیه کرزی و سرپرست وزارت مالیه دولت اشرف غنی و مشاور اقتصادی او نیست.

پیش از این نیز عزیزالله لودین؛ رییس پیشین اداره عالی مبارزه با فساد اداری ادعا کرده بود که زاخیلوال در مدت سه و نیم سال وزارتش به سمت وزیر مالیه ، حدود یک و نیم میلیون دالر، به حساب های بانکی خود افزوده و از طریق انتقال این پول ها به کانادا برای خود و بستگانش در آنجا خانه خریده است. زاخیلوال متهم به فساد گسترده است و به ریاست جمهوری نامه فرستاد؛ تا وظایف زاخیلوال را تا روشن شدن وضعیت حقوقی وی، به حال تعلیق در آورد؛ اما کرزی در پاسخ گفت که این موضوع وی باید از طریق سارنوالی پیگیری شود هیچ وقت پیگیری نشد.

اکنون با مطرح شدن فساد و اختلاس گسترده در گمرکات که از مهم ترین منابع درآمد مالی هر کشوری است به نظر می‌رسد سلسله اتهامات زاخیلوال پایان پذیر نیست. بیشتر عواید داخلی از ناحیه گمرک هاست که بر اساس شواهد و اسناد منتشر شده جدید، چپاول لجام‌گسیخته در آن جریان دارد. عواید گمرک‌ها از سوی وزارت مالیه جمع آوری می‌شود؛ به همین دلیل، این وزارت و کسی که در رأس آن است متهم ردیف اول تاراج میلیون ها دالراز عواید گمرک ها شناخته می‌شود. اختلاس و سوء استفاده‌های مالی در گمرک‌ها بارها به بحث‌های داغ رسانه‌ای مبدل شده است.

حدود دو سال پیش نیز عزیزالله لودین؛ رییس سابق اداره مبارزه با فساد اداری، در جلسه کمیسیون عدلی و قضایی ولسی جرگه در مورد میلیاردها افغانی اختلاس در بنادر حیرتان و تورخم گفت. سایت رسمی ولسی جرگه به تاریخ ۲۳ دلو ۱۳۹۰ نوشت: «در جلسه کمیسیون عدلی و قضایی رئیس اداره عالی نظارت بر تطبیق استراتژی مبارزه با فساد اداری... از مفقود بودن ۸۳۹ میلیون افغانی در گمرک تورخم، سه میلیارد و پنج صد میلیون افغانی در گمرک حیرتان و طلبات شرکت آریانا خبر داد .

بر اساس این گزارش اداره گمرک حیرتان زیر نام محصول گمرکی از شرکت‌ها مقداری پول به دست آورده‌است؛ اما این پول وارد خزانه حکومت نگردیده‌است. مجموع پولی که این شرکت‌ها از مالیات آن فرار کرده‌اند بیش از ۷۰ میلیون دالر ذکر شده‌است. هیات اعزامی حکومت دریافته که هزاران موتر بدون ثبت و راجستر رسمی از بندر تورخم وارد خاک افغانستان و به همین ترتیب از افغانستان بیرون شده؛ اما پول اخذ شده از محصول آن وارد خزانه حکومت نشده‌است.

نظربه تحقیق این هیات، تغییرات فاحشی در جدول‌ها و کتاب‌های وارده و صادره که فاقد سیستم کمپیوتری بوده مشاهده شده و هزاران وسایط نقلیه طی مراحل گمرکی نگردیده‌اند. از قرار تفاوت ورودی وسایط تورخم و ریاست گمرک ننگرهار جمعا ۱۴۶۷۷ فورم ۱ وسایط این عمل شان موجب خساره تخمین مبلغ ۸۳۹۲۴۴۷۹۵ افغانی به دولت گردیده است که

خود نمایانگر یک نوع توافق بین مسئولین مربوط وقت ریاست گمرک ننگرهار را نشان می‌دهد .

نزدیک به ۱۷ میلیون دالر معادل ۹۰۰ میلیون افغانی فساد مالی در این دوگمرک است که هیات اعزامی دولت به آن دست یافته‌است. گفته شده که مسئول اصلی غارت دارایی‌های عامه در گمرک‌های افغانستان شخص زاخیلوال است .

این درحالی است که اشرف غنی در بیش از یکماه کارکردش به عنوان رییس جمهوری بارها تاکید کرده که با مفسدان و اختلاس‌گران برخورد جدی می‌کند و درکابینه او برای چنین اشخاصی جایی نخواهد بود؛ اکنون اسناد اختلاس گسترده مشاور ویژه او در امور اقتصادی تیتزرسانه هاست . بنابراین، اگر این اسناد درست و واقعی ثابت شود، این پرسش مهم مطرح می‌شود که غنی تا کجا در امر مبارزه با فساد جدی است و با مفسدان بزرگی که همچنان در پناه حمایت ارگ ریاست جمهوری به کار خود ادامه می‌دهند چه معامله ای می‌کند؟.

شهرک بندری حیرتان در شمال کشور زمانی به مسکو کوچک معروف بود و شریان تجارت و ترانزیت ولایت بلخ محسوب می‌شد. این شهر در سرحد با ازبکستان در شمال ولایت بلخ واقع شده و از بندرگاه‌های مهم تجاری به شمار می‌رود. اما این بار وقتی وارد این شهر شدم، خالی و خاموش و چهره ترسناکی به خود گرفته بود.

افراد مسلح با راکت و پیکا بر ساختمان ریاست شهر به چشم می‌خورند و کمی اینسوکنار در مهمانخانه رییس شهر افراد مسلح در حال آماده‌باش بودند. در نگاه نخست فکر کردم به زودی جنگی در حال وقوع است و نسبتاً فضای جنگی مردم را نیز سراسیمه کرده بود. وقتی پرسیدم داستان از چه قرار است؟ گفتند رییس شهر عبدالروف امیری تازه از سوی عطا تعیین شده اما قاضی نجیب، رییس قبلی حاضر نیست شهرک را ترک کند و مهمانخانه را در تصرف خود درآورده است. یعنی کاپی حکومت ع و غ در یک شهرک کوچک که حالا دو رییس و یک کرسی دارد! رییس تازه شهر هم باوجود یک هفته از آمدنش هنوز سرگرم مراسم تبریکی و چپ‌گیری و گل‌گیری از جانب چاپلوسان است.

شهرک حیرتان که عواید سرشار آن زمانی به جیب عطا در بلخ و اریزمی‌شد و قطره‌ای از آن به حکومت مرکزی داده می‌شد . عطا و شرکای تجاری‌اش از درک و واردات و صادرات اموال تاجران و بی‌شمار شرکت‌های نفت و گاز سالانه صدها میلیون دالر به جیب می‌زدند. فساد ده‌ها میلیون دالری در بندر حیرتان حدود دو سال پیش از سوی «اداره مبارزه با فساد اداری» مستندسازی شد. عطا به عنوان امپراتور بلخ که در یک دهه گذشته بر تمام راه‌های تجاری و شریان‌های اصلی ثروت در شمال سینه انداخته است، کلید اصلی چوروچپاول در حیرتان را در دست کسانی داده که مشروط به حفظ منافع مالی وی می‌توانند بر کرسی شان تکیه بزنند اما در صورتی که کمی هم از دستاویز او سرپیچی کنند روی آرامش و رنگ سبز دالر را نخواهند چشید. رشوت، دزدی از اموال تاجران، بروکراسی در اسناد تجاری و ترانزیتی، زور و قدرت قوماندان‌های جهادی حاکم در حیرتان بسیاری از تاجران را نسبت به ادامه کار در حیرتان دلسرد ساخته بساط شان را برچیده اند. تنها آنانی اقبال پیشرفت و سودآوری را داشتند که با مافیای حاکم در ساخت و پاخت بودند.

عطا اخیراً تصمیم گرفته تا شرکت دولتی آستر اس را شخصی سازد و خود مالکیت آن را در دست گیرد. این شرکت حدود بیست میلیون دالر سرمایه دارد و افراد مربوط به عطا تلاش دارند تا با خرید اجناس و اموال شرکت و دستکاری اوراق خریداری بخش بزرگ این سرمایه را به جیب بزنند و بخش دیگر آن را در جمع سرمایه‌های این شرکت درج کنند.

همچنان فساد در خریداری دو ماشین ریل که هر یک پانزده میلیون دالر قیمت دارد و حالا زیر تریال توقف داده شده اند نیز زبانزد بسیاری از کارگران بندردوم است. گفته می‌شود این ماشین‌ها بدون استفاده مدت‌هاست آنجا ایستاده اند.

وضعیت تکان‌دهنده کنونی شهرک حیرتان به حیث مهمترین راه تجارتي با آسیای میانه نشان می‌دهد که حکومت پوسیده وحشت ملی با آن لاف‌های عوام‌فریبانه دوران مبارزات انتخاباتی «ایجاد شغل یک میلیونی و وصل افغانستان از طریق آسیای میانه به اروپا و امریکا» تا چه حد مضحک و خیالی جهت اغوای مردم بود و با گذشت حدود یکسال جز تشدید فساد و غارت و فقرکاری انجام ندادند و نخواهند داد.